

[Bjørn Poulsen]

ministeren kom meget, meget nemt over forslagene, ikke mindst forslaget om en jordbrugerfond. Det blev sagt, at der var problemer med hensyn til, at vi skulle til at udstede obligationer. Hvad det var for nogle problemer, fik vi ikke noget at vide om. Der var juridiske problemer. Hvad det var for nogle problemer, fik vi heller ikke noget at vide om. Men det kan jo være, vi kan få et notat om det på et andet tidspunkt, så vi kan se, hvad det er for nogle problemer, landbrugsministeren mener der ligger i disse forslag.

Ud over dette fortalte ministeren, at regeringen jo havde gennemført nogle ting for landbruget, og det er da fuldkommen rigtigt. Vi har selv været med til noget af det og erkender, at det i den nuværende situation er nødvendigt. Men det er lige så nødvendigt, at vi får nogle langsigtede foranstaltninger. Det kan ikke nytte noget, at man snakker om et frit landbrug og alt det andet dyre, for så har man kun bykapital i dansk landbrug, og så findes der ikke animalsk produktion.

Hvis disse logiske ting snart kunne gå op for nogle borgerlige partier i dette land, så ville det hjælpe dansk landbrug betydelig mere end det vrøvl, man ellers hører, og her tænker jeg især på fremskridtspartiet. Men det er der altså ikke noget at gøre noget ved. Hvis ikke man kan overbevise folk med argumenter, kan man kun banke det ind i hovedet på dem ved hjælp af vold, og det er jeg absolut imod. Jeg må anerkende, at fremskridtspartiet naturligvis har ret til at have deres opfattelse af tingene, det er der altså ikke noget at gøre noget ved. Hvis man lever i det 18. århundrede, er det ikke nemt at finde ud af, hvad der foregår i dagligdagen.

Der er en ting, der har forbavset mig en lille bitte smule i ministerens indlæg i dag, og det er betænkelighederne ved andelsbrug. Vi har nogle eksempler på andelslandbrug her i landet i dag, som i hvert fald gør, at vi overhovedet ingen betænkeligheder har mere. Man kan lave nogle stramme regler for, hvorledes det skulle foregå, uden at der hverken kan kapitaliseres eller foretages noget andet i den retning. Derfor nærer vi ingen betænkeligheder mere, og derfor mener vi, at det skal ind i landbrugsloven nu. Vi mener, at tingene er afklaret nok til, at det kan lade sig gøre. Jeg synes, der er lidt for mange problemer for de par andelslandbrug, vi har i dag. Jeg synes, at der er nogle muligheder i

de nugældende ordninger, som har gjort, at de har haft ret store økonomiske problemer. Lad os komme ud over det problem. Lad os få det ind i landbrugsloven.

En anden ting er, at uden en eller anden form for finansieringsreform går det altså bare ikke, hverken med den animalske produktion eller med noget andet, for der er intet, der tyder på, at vi får renten derved, hvor den skal være, for at et animalsk produktionsapparat kan løbe rundt. Ministeren ved lige så godt som alle vi andre, at renten skal ned til et sted mellem 10 og 14 pct., den må ikke være højere, i hvert fald for den største del af den animalske produktion, for ellers løber det ikke rundt. Derfor kan det altså ikke nytte noget, at man siger, at vi har lavet noget, der skal hjælpe dem nu, og at vi sidder og laver et eller andet, vi ved ikke rigtig, hvad det er, men der kommer nok en løsning. Ja men hvad er det for en løsning? Det snakkede vi også om i foråret, og der kom så en løsning, der hed et rentetilskud. Det er ikke nogen løsning. Vi risikerer bare, at det samme sker igen, og det må jeg absolut advare imod.

Den socialdemokratiske ordfører var noget bange for at lægge beslutningerne ud til befolkningen. Vi må vel erkende efter den ordførertale, at det kunne overhovedet ikke under nogen omstændigheder lade sig gøre, at landmændene selv skulle have indflydelse på kapitalformidlingen o. lign. Jeg synes ærlig talt, at det er synd at have så megen mistillid til folk. Vi er ikke så forfærdelig bange for det. Vi mener nok, at folk er i stand til at deltage i beslutningsprocesserne meget, meget langt hen ad vejen. At der skal lægges nogle rammer fra folketingets side, tror jeg alle er enige om, også SF og socialdemokratiet. Jeg er overbevist om, at landmændene i dagligdagen nok kan klare styringsproblemerne, så dansk landbrug vil være til gavn for det danske samfund.

Vi må sige til både ministeren og den socialdemokratiske ordfører, at andelselskaber, andelslandbrug og produktionskollektiver også kan klare nogle af de meget store problemer, der er i landbruget, med hensyn til ferie, fridage, sygdom, og hvad der ellers er. Ellers kommer det til at koste statskassen penge, for vi ved, at vikarordninger ikke kan køre nogenlunde rimeligt uden et ret kraftigt statstilskud. Lad os dog åbne vidt og bredt